

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Курган Л.П., *kurganl595@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Необхідність опрацювання нових підходів до методики й організації аналізу господарської діяльності підприємства обумовлюється динамікою економічних перетворень, притаманних вітчизняній економіці, подальшим реформуванням системи бухгалтерського обліку в напрямку гармонізації з міжнародними стандартами фінансової звітності. Зміни і оновлення в методиці й організації кінцевої стадії облікового процесу – формуванні фінансової звітності – потребують глибокого опрацювання в аспекті вироблення рекомендацій щодо використання цієї важливої інформації в управлінні підприємством шляхом її оброблення із застосуванням методів і процедур економічного аналізу.

У результаті оцінки інформації з вітчизняних і зарубіжних видань можна дійти висновку, що у чистому вигляді (без залучення додаткових даних) аналіз фінансової звітності проводиться в системі зовнішнього фінансового аналізу. У процесі внутрішньогосподарського фінансового аналізу також використовують дані фінансової звітності, але доповнюють інформаційну базу джерелами економічної інформації, які не підлягають розкриттю у формах фінансових звітів і примітках до них. Спостерігається певна кореляція між метою фінансової звітності і її аналізом. За допомогою аналізу фінансової звітності забезпечується можливість прийняття зваженого управлінського рішення щодо фінансового стану, результатів діяльності, інвестиційної привабливості, кредитного ризику користувачами звітної інформації. Аналіз фінансового стану за даними фінансової звітності є необхідною умовою оцінки якості господарської діяльності підприємства. Аналітичні дослідження фінансової звітності підприємства надають можливість оцінити його платоспроможність і ліквідність, рівень фінансової стійкості й ділової активності, обсяги і якість дебіторської та кредиторської заборгованості.

Традиційний підхід до економічного аналізу показників діяльності підприємства – це максимальне поглиблення розрахунків впливу факторів і резервів ефективності. Але він не враховує, якою мірою ці громіздкі розрахунки вплинули на зростання ефективності виробництва. Отже, з метою аналізу фінансового стану підприємства доцільно застосовувати методи: вертикального та горизонтального аналізу (у тому числі – трендового аналізу); коефіцієнтного аналізу, тобто визначення взаємозв'язків між показниками на основі розрахунку відношень між статтями балансу та іншими абсолютними показниками, які розкриваються у фінансовій звітності. Методика горизонтального аналізу балансу полягає у порівнянні кінцевих і попередніх значень за кожною статтею і визначенні абсолютних і відносних змін.

Узагальнюючи специфіку методики вертикального аналізу, зауважимо, що перерахування абсолютних показників у відносні дозволяє здійснювати порівняння показників фінансової звітності, абстрагуючись від впливу інфляції, а також порівнювати з структурою показників фінансової звітності конкурентів, незважаючи на абсолютні значення показників їх фінансового стану. Слід зауважити, що граничні рівні показників фінансового стану централізовано не затверджуються. Зрозуміло, що вони залежать від виду економічної діяльності, сектору економіки, її галузі, сезонності виробництва, позиції на ринку тощо. Тому доцільно доручити вітчизняним галузевим міністерствам функцію розроблення рекомендованих значень коефіцієнтів фінансового стану підприємств за даними фінансової звітності, що значно полегшить трактування результатів аналізу і розроблення прогностичних розрахунків подальшої господарської діяльності підприємств.

Список використаних джерел

1. Ілляшенко К.В. Інформаційний взаємозв'язок аналізу та бухгалтерської звітності. *Вісник ХНТУСГ: економічні науки*. 2012. №127. С. 118-123.

Науковий керівник: *Ілляшенко К.В., к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного*